

XIV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om midlertidige Tillæg til Ventepenge, Pensioner og Understøttelser, der er fastsatte i Henhold til de før 1. Oktober 1919 gældende Love.

(Afgiven af Folketingets Lønningsudvalg den 14. December 1920).

Der har under Lønningsudvalgets Drøftelse af Lovforslaget været Enighed om, at de Pensionister, som modtager de mindste Pensioner, burde have deres Kaar noget mere forbedret, end Lovforslagets Bestemmelser fastsætter.

Hertil sigter de stillede Ændringsforslag. Som § 1 er affattet, vil kun Enkerne efter forhenværende Statstjenestemænd — ikke disse selv — faa Grundbeløbet af Pensionen forhøjet til 400 Kr. Ændringsforslag Nr. 1, der stilles af Finansministeren og er tiltraadt af Udvalget, gaar derfor ud paa at forhøje Efterlønnen for alle pensionerede Statstjenestemænd eller disses Enker til mindst 400 Kr. som Grundbeløb.

Udvalget har endvidere været enig om, at mange af de Pensionister, der har faaet deres Pensioner fastsatte flere Aar før 1. Oktober 1919, gennemgaaende har en noget ringe Pension. Det er vist nærmest Folk fra de militære Underklasser og Folkeskolens Lærere, der modtager disse smaa Pensioner. For at komme disse for det meste ret gamle fhv. Tjenestemænd til Hjælp, har Landsforeningen for Pensionister rettet Henvendelse til Udvalget om,

at Pensioner under 840 Kr. aarlig maa blive stillet lidt gunstigere, end Lovforslagets Bestemmelser hjemler. Da Udvalget finder, at der er nogen Grund til at imødekomme de gamle Pensionisters Ønsker lidt mere, end Lovforslaget anviser, stiller Udvalget Ændringsforslag Nr. 2, der gaar ind paa at forhøje Grundpensionen med 25 pCt. for Pensioner under 840 Kr.

Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa at bringe de hidtil gældende Fordelingsregler for Konjunktur- og Dyrtidstillæg i Overensstemmelse med den foreslaaede Affattelse af §§ 1 og 2.

Der har endvidere i Udvalget været forhandlet om en Forhøjelse af de pensionslignende Understøttelser, der gives i Henhold til Finanslovbevilling til Personer, der ikke har været egentlige Statstjenestemænd, men som dog har haft en Virksomhed, for hvilken Staten har fundet Anledning til give en Efterløn eller livsvarig Understøttelse.

Der er i Udvalget Enighed om, at disse Personer vel ikke direkte falder ind under dette Lovforslags Bestemmelser, men at saadanne Understøttelser